

SOCIETAT

Galícia

Boi Sagrera

Ja fa mesos que el "Prestige" es va enfonsar, i totes les costes gallegues, i del cantàbric en general, van quedar brutes de *fuel*. Però més enllà del desastre ecològic, això ha desfermat una tempesta política i social que ha sigut centre de l'atenció informativa durant tot el Nadal, i que encara continua. I com sempre que succeeix algun esdeveniment que atrau als exèrcits dels micròfons i les gravadores, es produeix un volum d'informació tan gran que és difícil formar-se una opinió objectiva, i més encara saber que ha passat realment. En aquesta societat de la informació, si vols acostar-te a la veritat, has d'anar-ho a veure amb els teus propis ulls. I això és el que hem cinc alumnes de l'Escola Pia de Sabadell, anar a Galícia a treure *chapapote*, i així formar-nos la nostra opinió del desastre.

Vam trucar al servei de voluntariat català, i degut a la gran demanda de places que hi havia, vam anar a parar a l'únic autocar on quedaven places lliures, i que sortia de St. Llorenç d'Hortons. Era evident doncs que tota la societat s'havia mobilitzat, i especialment des de Catalunya, on hi havia gent disposada a fer setze hores d'autocar per ajudar a treure una mica de petroli. Tot i així, el control dels voluntaris no és gaire bo, doncs nosaltres encara no érem majors i hi vam anar sense assegurança, mentre que companys nostres no hi ha pogut anar per raons d'edat. La primera impressió fou de descontrol, ja des de Catalunya. Així que vam fer el viatge de nit i vam arribar sense haver dormit gaire al poble de Vimianzo, on hi havia el polisportiu on ens allotjaríem. En aquest polisportiu hi dormíem uns cinquanta catalans del nostre autocar i casi cent gallecs que havien vingut de Lugo. Allà vam obtenir l'equip sense problemes, i se'ns van donar les instruccions per treure *fuel* a la platja. Val a dir que l'organització corria a càrrec d'una entitat ecologista, i que no hi havia cap mena d'oficialitat. Aquesta organització ens va portar a les platges de Camariñas, d'una manera molt casolana, ja que si bé alguns hi van anar amb autocar, d'altres hi anaven amb cotxes particulars o amb un camió de l'exèrcit. I és que

Cafes
pont

Avda. Rafael Casanova, 38 • 08206 SABADELL (Espanya)
Tel. 93 726 62 22* • Fax 93 727 00 60

de fet falten recursos i acaba sent la gent del poble qui ajuda realment. Nosaltres vam cometre un error i ens vam posar a l'autocar dels gallecs, i com que no dominem el gallec ens va ser difícil entendre les ordres. Finalment però vam arribar a la costa on hi havia instal·lades dues tendes de l'exèrcit, que ens van donar dinar. Dos entrepans de plàstic eixuts que quan ens els havíem acabat ens van dir que un era per sopar. Si havíem de confiar en el subministrament de l'exèrcit passaríem gana. Així que havent dinat i després d'una pedregada fugaç, ens vam posar per fi a treballar. Veure aquelles platges bellíssimes, verges i feréstegues, cobertes de *chapapote* com si les haguessin asfaltat és una sensació de tristor i desànim. Però un cop has començat a treure galetetes i plaques senceres de petroli, i se t'enganxa als dits, t'irrita la cara i fa una pudor asfixiant, la sensació es converteix en ràbia i impotència. I s'ha de tenir en compte que les Camariñas no són de les platges més afectades.

Tot i ser dur és enriquidor, perquè parles amb la gent d'allà i és aleshores quan et pots formar una opinió sòlida. D'entrada t'adones del paper d'estaquiroto que hi fa l'exèrcit, que es passa el dia rascant-se la panxa i es limita a aprovisionar d'aliments de dubtós valor nutritiu als voluntaris. Si bé és cert que en algunes zones era l'exèrcit qui treia el *chapapote*, nosaltres no els vam veure agafar una pala en dos dies. A més tenen una actitud prepotent característica, no tots, però es clar, són "profesionales". Hi ha ressentiment amb l'exèrcit, i molts comentaven que només feia que molestar.

Així que vam acabar la primera jornada i vam anar a dutxar-nos i descansar. Sortosament per nosaltres, el cap de Protecció Civil de Vimianzo ens va aconseguir un sopar calent d'allò més bo, perquè si ens havíem de confiar de l'entrepà de l'exèrcit ho teníem cru. I és bonic veure que hi ha molt d'agraïment per part de la gent del poble, que admiren que hi hagi gent que fa setze hores d'autocar mentre que hi ha gallecs que es queden al sofà. I és que al vespre no vam descansar gaire, ja que vam anar al bar del poble on vam conèixer a molta gent i vam fer molta festa. Parlant amb gallecs és quan surten les preguntes. Es podria haver evitat? Hi ha responsables directes? A qui hem d'exigir les responsabilitats? Ha actuat bé el Govern? I la Xunta? I el PP en general? Doncs bé no són respostes que obtinguis allà mateix. Després de la segona jornada de treball i setze hores més d'autocar ja podíem tenir una bona opinió tot i que hi ha coses que s'han de reflexionar i que amb el temps s'acaben aclarint.

D'entrada ens vam quedar amb la impressió de descoordinació i descontrol dels voluntaris. Tot i que en el nostre cas no va passar res, és evident que a cada poble les coses són diferents, i que potser els de més amunt no tenien màscares i els de més avall als van fer signar un paper conforme no explicarien res, com ha corregut el rumor. No hi ha una gestió central efectiva i seriosa de voluntaris, o almenys no hi era abans de Nadal. Com potser doncs que s'organitzi tan malament al voluntariat? Són realment tan ineptes els dirigents del PP? Potser sí, però hi ha una voluntat de minimitzar la catàstrofe. Pretenent que no hi ha marea negra, simulant que la situació està controlada, impeding l'arribada de més voluntaris, negant ajudes, manipulant al màxim la informació, són maneres que té el PP d'intentar treure's les castanyes del foc. Perquè la veritat és que ha sigut incompetent, i és el PP qui té gran part de la culpa del que ha passat, ja que no va saber afrontar la crisi des del primer moment del naufragi i ni tan sols es va assessorar correctament. Tan la Xunta com el Govern central haurien de presentar dimissions i assumir responsabilitats, però

enlloc d'això amaguen la veritat. Aquesta és la primera impressió que ens ha quedat, de la força que té la informació i de la escandalitzant manipulació que fa el PP en tots els àmbits. Però aquest, dins del que cap, és el problema menys greu. Confiam que vistes les conseqüències al PP se li passi factura, perquè aquest cop si que se li han girat les coses en contra. Però com hem dit, el PP té una part de la responsabilitat. L'altra part la té el petroli. I aquest és un imperi tan gran que és el que domina el món. Ningú no ha trobat responsables directes. Per que el responsable és la nostra societat i el nostre model econòmic capitalista. El petroli, juntament amb les armes, controla fluxos econòmics que literalment mouen el món, i per això és pràcticament utòpic lluitar-hi, perquè nosaltres mateixos el necessitem. Per això fins que no canviï el model de societat i el petroli deixi de ser-ne la base, no podrem dir de debò: ¡Nunca Más!

